Dziennik urzędowy

OBWODU ZAMOYSKIEGO.

№ 1. Zamość, dnia 24. stycznia 1916. Rok 2.

1. DAR.

Komenda obwodowa przekazała ponownie Obwodowemu Komitetowi ratunkowemu w Zamościu kwotę Koron 500 na cele dobroczynne.

2. Spoczynek niedzielny i świąteczny w przemyśle.

W niedziele i święta katolickie wszelka praca w przemyśle musi być zastanowiona.

Lokale przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych bez względu na wyznanie właścicieli takowych, przeznaczone do bezpośredniego stykania się z klientami, mogą być w tych dniach otwarte jedynie w czasie od godziny 8. do 11. przedpołudniem.

Sklepy z artykułami spożywczymi mają w niedziele i święta katolickie być otwarte także popołudniu od godziny 2. do 3.

Restauracye, apteki, cukiernie, wapienniki, gorzelnie spirytysu, cukrownie i cegielnie z piecem okrągłym nie podlegają przepisom o spoczynku niedzielnym.

Piekarnie mogą pracować do godz. 8 rano a następnie od godz. 8. wieczór. Wyrąb mięsa ma się odbywać w czasie od godz. 8. do 11. przedpołudniem i od godz. 2. do 3. popołudniu.

Osobista praca właściciela przedsiębiorstwa przemysłowego, o ile wykonywaną bywa w ubikacyach zamkniętych, jest wyłączona od spoczynku niedzielnego we wszystkich gałęziach handlu i przemysłu.

Wszystkim robotnikom, zatrudnionym w przemyśle, należy umożliwić uczestniczenie w przedpołudniowem nabożeństwie, a w zamian za czas, przez który muszą pracować w niedzielę należy im pozostawić równą ilość godzin wolnych w następnym dniu powszednim dla odpoczynku.

Przekroczenia przepisów niniejszego obwieszczenia karać będzie Komenda obwodowa grzywnami aż do 2000 Koron lub aresztem aż do 6 miesięcy.

3. TYMCZASOWY PORZĄDEK TARGOWY dla obwodu Zamoyskiego.

W obwodzie Zamoyskim odbywają się targi:

We Frampolu .... w poniedziałek,

W Krasnobrodzie .... we wtorek

W Szczebrzeszynie .... „ „

W Goraju .... we środę

W Skierbieszowie .... „ „

W Zamościu-Nowej Osadzie we czwartek.

W Zwierzyńcu na razie nie odbywają się.

O ile na który z tych dni przypadnie święto katolickie, targ odbędzie się następnego dnia powszechnego.

Gminy są upoważnione aż do odwołania pobierać opłaty targowe w dotychczasowej wysokości.

Nie wolno sprzedawać na targu przedmiotów zajętych przez c. i k. Zarząd wojskowy, jak:

1). Zboże, produkty mączne i pieczywo.

2) Skóry surowe i wyprawne stosownie do odnośnych obwieszczeń.

3). Metale stosownie do odnośnych obwieszczeń.

4). Przedmioty uzbrojenia wojskowego, broń i t. p. Zabroniona jest również sprzedaż na targu

5). gorących napojów spirytusowych, jak piwo, wino i wódka.

Towary, sprowadzone z Austro-Węgier na podstawie pozwolenia na wywóz mogą sprzedawać tylko osoby, zamieszkałe w obwodzie, które fakt zamieszkanie muszą w razie zachodzącej wątpliwości udowodnić. To odnosi się przedewszystkiem do nafty, cukru i kawy.

Dla spędu bydła i koni obowiązują osobne każdocześnie wydane przepisy Przepisy to mają być przybite przed rozpoczęciem się targu w miejscu widocznem przy wszystkich drogach wiodących na targ.

Targ może się odbywać tylko na placach, przeznaczonych na ten cel przez Magistrat względnie Zwierzchność gminną. Bezwarunkowo jest zakazane zatrzymywanie przez przekupniów osób jadących czy idących na targ, po drogach na targ prowadzących i wykupywanie od nich produktów, na targ przeznaczonych.

Godziny rozpoczęcia i zakończenia targu ma oznaczyć Magistrat (Urząd gminny) z uwzględnieniem stosunków miejscowych i to tak, aby osoby, udające się na targ, mogły dostać się na targ i z powrotem do domu, nie naruszając odnośnych przepisów, tyczących się ograniczenia ruchu w nocy. Targ zatem nie może się rozpocząć w zimie przed godz. 8., a w lecie przed godziną 6. rano, zaś kończyć musi się w zimie o godz. 4, popoł, a w lecie o godz. 6. wieczór.

Miejsce na targu wyznaczyć mają sprzedającym organa policyi targowej, które winny przestrzegać, aby poszczególne gatunki towarów były oddzielnie ugrupowane.

Środków żywnościowych nie wolno wystawiać na sprzedaż w pobliżu targu na bydło lub przedmiotów, wydających silną woń.

Między poszczególnemi grupami sprzedawców należy zostawić szerokie odstępy, umożliwiające swobodną komunikacyę.

Ruch kołowy mają organa policyjne tak uregulować, aby wjazd odbywał się jedną stroną ulicy czy placu a wyjazd drugą, albo aby przynajmniej przestrzegano bezwzględnie zasady jazdy lewą stroną ulicy.

Środków żywności zepsutych lub szkodliwych dla zdrowia, bydła, co do którego istnieje podejrzenie, że jest dotknięte zarazą, przedmiotów brudnych oraz handlarzy niechlujnych nie będzie się dopuszczać na targ

Przed godziną 11. przedpołudniem wolno sprzedawać środki żywności i inne artykuły codziennej potrzeby jedynie konsumentom i w małych ilościach, to znaczy jednej osobie jaj

nie więcej niż 30 sztuk, a masła nie ponad jeden funt, zaś innych produktów w ilościach ustalonych przez Zwierzchność gminną.

Sprzedający środki żywności i artykuły co dziennej potrzeby koniecznej obowiązani są uwidocznić ceny towarów, z wyszczególnieniem miary, wagi i waluty.

Ceny nie mogą przekraczać ustalonych cen maksymalnych

Jeden egzemplarz ustalonych przez Komendę obwodową cen maksymalnych należy przybić na placu targowym.

Organa policyi targowej mają wypośrodkować podczas każdego targu ceny faktycznie płacone i podać takowe do wiadomości Zwierzchności gminnej.

Nad utrzymaniem porządku podczas targu czuwać mają poza żandarmeryą własne organa gminy, zaopatrzone w specyalne odznaki, a zarządzeniom przez nie wydanym należy się poddać bez oporu.

Przekroczenia przepisów targowych będą karane albo przez Burmistrzów względnie Naczelników gminy wspólnie z dwoma członkami Rady gminnej grzywnami aż do 20 Koron lub aresztem do 2 dni albo w cięższych wypadkach przez Komendę obwodową grzywnami do 2000 Koron lub aresztem do 6 miesięcy.

W wypadku powtórzenia się przekroczenia może być orzeczone wykluczenie winnego od uczęszczania na targ na pewien oznaczony okres czasu,

Niniejszy porządek targowy ma być przybity na Urzędzie gminnym i na placu targowym i musi być utrzymywany zawsze w stanie czytelnym.

Komenda obwodowa zastrzega sobie zarządzenie zmian porządku targowego.

Dodatek dla Zamościa.

Środki żywności, przynoszone przez ludność wiejską do miasta codziennie więc także w dniach nietargowych, są przeznaczone dla bezpośredniego zaprowiantowania konsumentów, zatem handlarzom nie wolno takowych skupywać poza ich lokalami handlowymi.

C E N N I K

targowy dla obwodu Zamoyskiego. Ważny do 31/1 1916.

Zboże na chleb i na paszę.

Pszenica		za 100 kg	30 K — h
Żyto		„ „ „	27 „ — „
Jęczmień:	Jęczmień browarn.	„ „ „	27 „ — „
	„ na paszę	„ „ „	25 „ — „
Owies		„ „ „	25 „ — „

Chleb gotowy.

Chleb żytni	za 1 funt. ros. 18 h, za 1 kg.	— K 44 h
Chleb mieszany	„ „ „ „ 19 h, „ „ „	— „ 46 „
Należytość za upieczenie z solą i kminkiem	za 250 funt. ros. czyli za 100 kg.	10 K — h

Jarzyny.

Krupy jęczmienne . . . za 1 f. ros. — K 24 h za 1 kg. — K 60 h
Grysik . . . . . . „ „ „ „ — „ 36 „ „ „ „ — „ 90 „
Fasola . . . . . . „ „ „ „ — „ 24 „ „ „ „ — „ 60 „
Ziemniaki . . . . . . „ 100 „ „ 1 „ 80 „ „ 100 „ 4 „ 50 „
Buraki . . . . . . „ „ „ „ 1 „ 60 „ „ „ „ 4 „ — „
Kapusta . . . . . . „ „ „ „ 4 „ 80 „ „ „ „ 12 „ — „

Artykuły spożywcze i korzenie.

Kawa palona . . . . . . za 1 f. ros. 1 K 28 h za 1 kg 3 K 20 h
Herbata . . . . „ „ „ „ 4 „ — „ „ „ „ 10 „ — „
Cukier . . . . „ „ „ „ — „ 50 „ „ „ „ 1 „ 24 „
Sól . . . . „ „ „ „ — „ 11 „ „ „ „ — „ 26 „
Pieprz . . . . „ „ „ „ 1 „ 20 „ „ „ „ 3 „ — „
Cebula . . . . „ „ „ „ — „ 32 „ „ „ „ — „ 80 „
Czosnek . . . . „ „ „ „ — „ 60 „ „ „ „ 1 „ 50 „
Chrzan . . . . „ „ „ „ — „ 18 „ „ „ „ — „ 44 „

Napoje, ocet i oliwa.

Ocet . . . . za 1 L — K 50 h
Oliwa jadalna . . . . . za 1 f. ros. 1 K 16 h „ 1 kg 2 „ 90 „
Mleko . . . . „ 1 L — „ 30 „

Mięso, tłuszcze, masło.

Żywe krowy i woły . . . . za 1 f. ros. — K 40 h za 1 kg. 1 K — h
„ świnie . . . . . . „ „ „ „ 1 „ — „ „ „ „ 2 „ 50 „
„ cielęta . . . . . . „ „ „ „ — „ 32 „ „ „ „ — „ 80 „
„ gęsi . . . . za 1 sztukę 6 „ — „
Wołowina z kośćmi . . . . „ „ „ „ — K 68 h za 1 kg. 1 „ 70 „
Wieprzowina . . . . . . „ „ „ „ 1 „ 50 „ „ „ „ 3 „ 75 „
Słonina . . . . „ „ „ „ 2 „ — „ „ „ „ 5 „ — „
Szmalec wieprzowy . . . . „ „ „ „ 2 „ 32 „ „ „ „ 5 „ 80 „
Masło . . . . „ „ „ „ 1 „ 80 „ „ „ „ 4 „ 50 „
Ser . . . . „ „ „ „ — „ 42 „ „ „ „ 1 „ 05 „
Jaja . . . . za 1 sztukę 10 „

Pasza.

Siano, otawa, koniczyna: nieprasowane
za 1 Cetnar—120 f. ros. 4 K — h za 100 kg, 8 K — h

Otręby . . .	za Pud = 40 f. ros.	2 K 16 h	za 100 kg, 13 K 50 h
Słoma nieprasowana	„ „ = „ „ „	— „ 48 „	„ „ „ 3 „ — „
Buraki pastewne .	„ „ = „ „ „	— „ 19 „	„ „ „ 1 „ — „
Zboże jako pasza .	„ „ = „ „ „	4 „ — „	„ „ „ 25 „ — „
Wytłoczyny z oleju	„ „ = „ „ „	3 „ 20 „	„ „ „ 20 „ — „
Odpadki zależnie od jakości	„ „ = „ „	od 1 „ 28 „	„ „ „ od 8 „ — „
	„ „ = „ „	do 1 „ 92 „	„ „ „ do 12 „ — „
Koński ząb, groch pastewny, łubin i wyka . . za 1	Pud = „ „ ros	4 „ — „	„ „ „ kg. 25 „ — „

Materyały opałowe, do oświetlenia i do użytku fabryk.

Drzewo na opał twarde		za 1 m³ 13 K — h
Drzewo na opał miękie		„ „ „ 11 „ — „
Nafta	za 1 funt. ros. — K 52 h	za 1 kg. 1 K 30 h
Świece	„ „ „ „ 1 „ — „	„ „ „ 2 „ 50 „
Mydło	„ „ „ „ 1 „ 20 „	„ „ „ 3 „ — „

Ceny powyższe mają zastosowanie przy zakupnach dokonywanych tak przez wojsko jak ludność cywilną.

Każden przemysłowiec obowiązany jest cennik niniejszy umieścić w swym lokalu w miejscu widocznem. Przekroczenia cen karać się będzie po myśli postanowień rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 15/IX 1915 Dz. rozp. Nr. 38. Rozporządzenie to postanawia:

1) Kto przy zakupnie lub sprzedaży towarów ogólno-użytkowych w celach zarobkowych postępuje w ten sposób, że podwyższa swój zarobek znacznie ponad miarę odpowiadającą stosunkom miejscowym i uzyskuje cenę, która utrudnia konsumentom nabycie środków do życia, będzie karany grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy. Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do dwóch tysięcy koron.

2). Kto zbiera lub skupuje zapasy przedmiotów ogólno-użytkowych lub ogranicza ich wytwarzanie lub handel tymi przedmiotami, kto utrudnia frekwencyę targową, skupuje od handlarzy targowych poza targami, lub w inny sposób wpływa ujemnie na ruch targowy towarami ogólno-użytkowymi, kto rozsiewa nieprawdziwie wieści lub używa innych środków do wprowadzenia w błąd, a to w zamiarze podwyższenia swego zarobku znacznie ponad miarę odpowiadającą stosunkom miejscowym i uzyskania cen, które utrudniają konsumentom nabycie środków do życia, będzie karany grzywną do dwudziestu tysięcy koron lub aresztem do jednego roku. Obok kary aresztu można nałożyć grzywnę do dwudziestu tysięcy koron.

3). W przypadkach pod 1) i 2) można orzec w wyroku utratę uprawnienia przemysłowego, zamknięcie lokalu przedsiębiorstwa lub wykluczenie od zwiedzania targów, a w przypadku pod 1) ust. 1. także konfiskatę zapasów.

Każdy prawomocny wyrok będzie ogłoszony w dzienniku urzędowym Komendy obwodowej.

5. Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 15. grudnia 1915, dotyczące wywozu z obszaru okupowanego i ruchu granicznego.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam

dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Wywóz do Monarchii.

Wywóz z obszaru okupowanego do Monarchii austryacko-węgierskiej zakazany jest co do następujących towarów:

1. zboża (pszenicy, pośladu, żyta wszelkiego rodzaju, jęczmienia, owsa, kukurydzy, hreczki, prosa);

2. mąki i wytworów mlewa, słodu i wszelkich wytworów ze słodu, piwa;

3. owoców strączkowych (fasoli, bobu, grochu, soczewicy, wyki, łubinu);

4. ziemniaków i wszelkich rodzajów buraków oraz przetworów z nich, cukru buraczanego;

5. paszy treściwej wszelkiego rodzaju (makuchów rzepaczanych i lnianych oraz wszelkich stałych lub mielonych odpadków po fabrykacyi tłustych olejów, paszy melasowej, słodzin, wytłoczyn i t. d.);

6. nasienia rzepaku i rzepiku, siemienia lnianego i konopnego, maku, koniczyny nasiennej, ziarn zaprawki (soji), nasienia buraków, seradeli i esparsety, nasion wszelkich traw;

7. siano koniczyny, słomy i sieczki;

8. bydła, świń, owiec, kóz;

9 koni;

10. drobiu wszelkiego rodzaju;

11. mięsa świeżego i przyrządzonego, dziczyzny, ryb świeżych i konserw z ryb;

12. jaj, mleka i wytworów z mleka;

13. tłuszczów zwierzęcych i roślinnych do potraw, tudzież słoniny;

14. tłuszczów dla celów technicznych i kwasów tłuszczowych, tłustych olejów, łoju zwierzęcego i łoju prasowanego;

15. materyałów do garbowania i wyciągów z nich;

16 żywicy i kolofonium, terpentyny i oleju terpentynowego;

17. kości, odpadków kości, rogów, racic i przetworów z nich sporządzonych;

18. szmat wszelkiego rodzaju;

19. wełny owczej, włosienia końskiego i innych włosi zwierzęcych;

20. skór wyprawionych wszelkiego rodzaju z wyjątkiem skór galanteryjnych;

21. futer i skór wyprawionych i niewyprawionych;

22. soli potasowych wszelkiego rodzaju, fosforanów, soli nawozowych, nawozów sztucznych, nie wyłączając środków nawozowych, wytworzonych z azotu powietrza;

23. drzewa budulcowego, użytkowego i opałowego;

24. mazi z węgla kamiennego, tudzież wszelkich ciężkich i lekkich tłuszczów z mazi węgla kamiennego.

§ 2.

Wywóz w ogólności.

Wywóz z obszaru okupowanego do krajów poza Monarchią austryacko-węgierską jest zakazany co do tych wszystkich towarów, których wywóz z Monarchii austryacko-węgierskiej jest zakazany.

§ 3.

Pozwolenie wywozu.

Wyjątków od zakazu wywozu (§§ 1 i 2) udziela Jenerał Gubernatorstwo lub organa upoważnione do tego umyślnie w drodze rozporządzenia Jenerał-Gubernatorstwa.

§ 4.

Pozwolenie zakupna.

Zakupno towarów, których wywóz jest zakazany w § 1, w celu dalszej sprzedaży w stanie nieprzerobionym lub celem wywozu dozwolone jest tylko na podstawie pozwolenia Komendy obwodowej lub pozwolenia wywozu w myśl § 3.

Pozwolenie zakupna może być każdej chwili cofnięte przez władzę, która udzieliła pozwolenia zakupna lub wywozu.

§ 5.

Ruch graniczny.

W ruchu granicznym między obszarem okupowanym a graniczącemi z nim częściami Monarchii austryacko-węgierskiej mogą być dozwolone wyjątki od przepisów cłowych i zakazów wywozu w tym samym rozmiarze i pod tymi samymi warunkami jak według przepisów ustanowionych w Monarchii austryacko-węgierskiej.

Pozwolenia udziela Komenda obwodowa, w której obrębie granica ma być przekroczona. Bliższe przepisy o ruchu granicznym będą ogłoszone w dzienniku urzędowym odnośnej Komendy obwodowej.

§ 6.

Wyjątki.

Niniejsze rozporządzenie nie stosuje się do przedmiotów codziennego użytku i artykułów żywności, które podróżni wiozą ze sobą w czasie podróży dla własnego użytku lub w celu wykonywania swego zawodu.

Po zaprowadzeniu pakunkowego ruchu pocztowego z obszaru okupowanego do Monarchii może Jenerał-Gubernatorstwo w drodze rozporządzenia ustanowić wyjątki od zakazu wywozu (§ 1) na korzyść wywozu w pocztowym ruchu pakunkowym.

§ 7.

Postanowienia karne.

Przekroczenia §§ 2. i 4. karane będą—o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny —przez Komendę obwodową grzywną do stutysięcy koron lub aresztem do pięciu lat.

Obok kary można orzec konfiskatę towaru, który jest przedmiotem orzeczenia karnego i znajduje się w posiadaniu ukaranego. Jeżeli towar ten został już sprzedany, można uznać cenę kupna za przepadłą.

§ 8.

Wejście w życie i postanowienie końcowe.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 28. grudnia 1915.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 27. czerwca 1915, Nr. 24 Dz. rozp., uchyla się.

ZAKAZY WYWOZU.

Jest obowiązkiem Burmistrzów, Wójtów i Sołtysów zwrócić uwagę osób w gminie osiadłych, a trudniących się handlem towarami, których wywóz jest zakazany, że sam patent handlowy nie uprawnia jeszcze do wykonywania handlu, że zatem osoby te powinny natychmiast postarać się o odnośne pozwolenie ze strony Komendy obwodowej.

Pozwolenie takie musi handlarz mieć zawsze przy sobie, także przy zakupnie i przy transporcie (przewozie) towarów.

Komendy Żandarmeryi i straży skarbowej otrzymują polecenie kontrolowania kupców i donoszenia tu nazwisk osób nie mogących się wykazać pozwoleniem.

6. Zakaz wywozu garbników.

Na podstawie rozporządzenia J. Nr 390/16 z dnia 13/I 1916 zarządza się co następuje:

Zabroniony jest najsurowiej wszelki wywóz garbników (także galasówek czyli dębianki) poza granice kraju a w szczególności do obszaru, będącego pod zarządem niemieckim.

Tak samo zakazana jest bezwarunkowo sprzedaż czy odstępowanie artykułów w garbarstwie używanych przez garbarnie i fabryki przerabiające skórę.

Organa żandarmeryi i straży skarbowej są obowiązane podać do wiadomości tut. Komendy nazwiska osób, nie stosujących się do powyższego zakazu, celem ukarania ich.

7. Wyładowywanie towarów z wagonów

Przesyłki, które nadeszły koleją, winien adresat po otrzymaniu dotyczącego awiza wyładować w przeciągu 6 godzin dziennych (licząc od godziny 8. rano do godziny 6. popołudniu), gdyż w przeciwnym razie policzy się opłatę po 60 halerzy za każdą godzinę zwłoki za stanie wagonu, najmniej jadnak 5 Kor. od wagonu

Jeżeli adresat otrzyma większą ilość przesyłek wagonowych, a odbiór towaru z powodu braku zaprzęgów lub z innych przyczyn w podanym czasie nie da się uskutecznić, winien w stosowny sposób, na przykład przez postawienie prowizorycznej szopy w porozumieniu z Komendą kolei umożliwić szybkie wyładowanie towaru.

8. Ostrzeżenie przed karygodną reklamą.

Pewna firma węgierska puszcza w obieg dla celów reklamowych ogłoszenia w kształcie banknotów 50—koronowych z następującym napisem:

„Szanowna Gospodyni! Może Pani zaoszczędzić sobie 50 Koron, kupując fluid Holsatia, najlepszy środek do konserwowania mleka. Do nabycia w każdym sklepie korzennym! Reklama!"

„Tiszetelt Háziasszony! Megtakarit ötven korona pénzt, Ugyvásárolja a Holsatia- Fluid legjobb tejoltó—anyagot, minden füszerkereskedésben kaphato. Reklam.!"

Wzywam Wójtów i Sołtysów, by ostrzegli ludność w odpowiedni sposób przed powyż opisanem nadużyciem reklamy dla celów oszukańczych.

9. Wymiana soli na inne towary.

Zdarzają się wypadki, że niesumienni spekulanci wykorzystują ludność, uprawiając zamienny handel solą za drób, bydło i inne produkty, utrzymując ludność w wierze, że soli brak.

Oczywiście konsumenci przy takim handlu zamiennym zawsze ponoszą szkodę.

Wzywam niniejszem Wojtów i Sołtysów, by pouczyli stosownie ludność, że obawa braku soli jest w zupełności nieuzasadniona, bo soli będzie można zawsze dostać nawet i w małych ilościach po cenie 26 h za kilogram, że zatem na wstępie wspomniany handel zamienny ludność jedynie o straty może przyprawić.

Żandarmeryi wydaję polecenie, by donosiła o każdym stwierdzonym wypadku takiej zamiany.

10. Podróże z austro-węgierskiego do niemieckiego i z niemieckiego do austro-węgierskiego obszaru okupowanego.

I

Do podjęcia podróży do niemieckiego obszaru okupowanego wymagany jest:

1). paszport,

2). specyalne pozwolenie.

Co do 1).: Paszporty, wystawione przez c. i k. austro-węgierskie Komendy zgodnie z rozporządzeniem Naczelnego Wodza Armii z dnia 25. sierpnia 1915, Nr. 35 Dz. Rozp., uznaje cesarsko-niemieckie generalne Gubernatorstwo za wystarczające.

Co do 2).: Specyalnego pozwolenia udziela Centralne biuro paszportowe przy generalnem Gubernatorstwie w Warszawie. W celu uzyskania takowego należy przesłać paszport, z dokładnem wyszczególnieniem celu i czasu trwania podróży, do zastępcy austro-węgierskiej Naczelnej Komendy Armii, przydzielonego do generalnego Gubernatorstwa w Warszawie. Cesarsko niemieckie Centralne biuro paszportowe zwróci następnie paszport albo bezpośrednio tej władzy, która go przesłała, albo za pośrednictwem zastępcy Naczelnej Komendy Armii. Jeżeli przeciw zamierzonej podróży nie zachodzą przeszkody, specyalne pozwolenie będzie dołączone celem doręczenia tegoż petentowi.

II.

Do podjęcia podróży do austro-węgierskiego obszaru okupowanego wymagany jest:

1). paszport,

2). wiza paszportu.

Co do 1).: Paszporty, wystawione przez Komendy lub Władze cesarsko-niemieckie po myśli obowiązujących obecnie przepisów (cesarsko-niemieckie rozporządzenie z dnia 16. grudnia 1914. Nr. 4577 i rozporządzenie Generalnego Gubernatorstwa w Warszawie z dnia 10. września 1915. Oddział II. b Nr. 3188) odpowiadają wymogom rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 25. sierpnia 1915, Nr. 35 Dz. rozp. i uważać je należy za wystarczające.

Co do 2).: Wizę uskutecznia sama Naczelna Komenda Armii, albo jeden z jej urzędów dla widowania paszportów w Szczakowej, Krakowie, Rozwadowie lub Lwowie; albo wreszcie przedstawiciel Naczelnej Komendy Armii, przydzielony do Generalnego Gubernatorstwa w Warszawie, albo Ministerstwo wojny. Celem uzyskania wizy należy paszport przesłać do jednego z wyżej wymięnionych Urzędów. W paszporcie należy wymienić poza zwyczajnymi szczegółami także miejscowość, do której dana osoba jedzie, powód przedsiewzięcia podróży i czas trwania takowej.

C. i k. Urząd, do którego zwrócono się z prośbą o wizę, odeśle paszport po zawizowaniu go władzy, która go przysłała.

II. Podróże do Niemiec.

Zwraca się uwagę ludności na to, że podróże do Niemiec w celu zabrania stamtąd członków rodziny, którzy są tam na robocie, są nie dozwolone. Podania o paszport do podjęcia podróży w tymże celu będą odrzucane.

12. Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915 o wykonywaniu polowania.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Karty łowieckie.

Do wykonywania polowania potrzebne jest pozwolenie Komendy obwodowej.

Pozwolenia udziela się w formie karty łowieckiej (Załącznik A),

Kartę łowiecką nadaje się tylko osobom zasługującym na zaufanie. Karta ważna jest na oznaczony w niej rok kalendarzowy i na obszar, na który opiewa; karta może być wystawiona na całą jeneralną gubernię.

Myśliwy winien przy wykonywaniu polowania mieć zawsze kartę łowiecką i kartę na broń (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915, Nr, 44 Dz. rozp.) przy sobie i okazać je na żądanie władzy.

§ 2.

Należytości łowieckie.

Za wystawienie karty łowieckiej pobiera się należytość w wysokości dziesięciu koron.

Należytość łowiecka będzie użyta przez Komendę obwodową na cele dobroczynne.

§ 3.

Certyfikaty łowieckie.

Straży leśnej i lasowym organom nadzorczym c. i k. Zarządu wojskowego wydaje Komenda obwodowa na wniosek obwodowego urzędu lasowego bezpłatnie certyfikaty łowieckie jako legitymacye urzędowe (Załącznik B).

Komenda obwodowa może na wniosek obwodowego urzędu lasowego w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie wystawić certyfikaty łowieckie także organom straży łowieckiej, ustanowionym przez osoby prywatne, jeżeli udowodniono, że te organa są godne zafania.

Certyfikat łowiecki zastępuje kartę łowiecką dla obszaru powierzonego nadzorowi właściciela.

§ 4.

Czas ochronny i łowiecki.

Czas ochronny i łowiecki ustanawia się według tabeli załączonej pod C.

Polowanie na zwierzynę w czasie ochronnym jest zabronione.

§ 5.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia—o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny —będą karane przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron, w razie niemożności ściągnięcia aresztem do sześciu miesięcy.

§ 6.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przepisy łowieckie wydane dotąd przez Komendy, sprawujące administracyę w c. i k. obszarze okupowanym, uchyla się; wydane dotąd karty łowieckie ważne są do 31. grudnia 1915.

Arcyksiążę Fryderyk,

marszałek polny, w. r.

Strona przednia.

C. i k. Komenda obwodowa ....

Nr. ....

Karta łowiecka

ważna na rok kalendarzowy .... i na obszar

....

Nazwisko: ....

zatrudnienie: ....

religia: ....

wiek: ....

miejsce zamieszkania: ....

posiada kartę na broń Nr. ....

c. i k. Komendy obwodowej w ....

Należytość w wysokości *10* K złożono.

.... dnia .... *191*....

Własnoręczny podpis właściciela: C. i k. Komendant obwodu:

....

Strona odwrotna.

Myśliwy winien przy wykonywaniu polowania mieć zawsze kartę łowiecką i kartę na broń (rozp. Naczelnego Wodza armii z 29. listopada *1915*, Nr. 44 Dz. rozp.) przy sobie i okazać je na żądanie władzy.

Czas ochronny i łowiecki zwierzyny.

Czas ochronny: ■

Rodzaj zwierzyny	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień
Łosie	■	■	■	■	■	■	■	■				
Jelenie i daniele	■	■	■	■	■	■	■					
Kozły (rogacze)	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Zające		■	■	■	■	■	■	■	■			
Jarząbki		■	■	■	■	■	■	■				
Głuszce i cietrzewie	■	■	■ 15		15 ■	■	■	■	■	■	■	■
Kuropatwy	■	■	■	■	■	■	■	■ 15				
Bażanty	■	■	■	■	■	■	■	■ 15			■	■
Przepiórki i dzikie gołębie	■	■	■	■	■	■	■					
Dropie		15 ■	■	■	■	■	■	■ 15				
Ptactwo błotne				15 ■	■	■						
Ptactwo wodne				15 ■	■	■						
Łanie łosiów, jeleni i danieli, kozy (sarny), cielęta spiczaki, kury głuszców i cietrzewi oraz ptactwo spiewające.	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■

Strona przednia.

C. i k. Komenda obwodowa ____________________

Nr. __________

Certyfikat łowiecki.

Nazwisko: ____________________

charakter służbowy: ____________________

miejsce służbowe: ____________________

religia: __________ wiek: __________

twarz: ____________________

włosy: ____________________

oczy: ____________________

usta: ____________________

nos: ____________________

szczególne znamiona: ____________________

Właściciel jest organem straży leśnej- organem nadzorczym lasowym c. i k. Zarządu wojskowego—strażnikiem łowieckim*)

____

____

na rewir: ____________________

__________ dnia __________ *191*___

Własnoręczny podpis właściciela: C. i k. Komendant obwodu:

____

*) Nie odpowiednie słowa skreślić.

Strona odwrotna.

Właściciel winien mieć w służbie certyfikat przy sobie i okazać go na żądanie władzy.

Czas ochronny i łowiecki zwierzyny.

Czas ochronny: ■

Rodzaj zwierzyny	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień
Łosie	■	■	■	■	■	■	■	■				
Jelenie i daniele	■	■	■	■	■	■	■					
Kozły (rogacze)	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Zające		■	■	■	■	■	■	■	■			
Jarząbki		■	■	■	■	■	■	■				
Głuszce i cietrzewie	■	■	■15		15■	■	■	■	■	■	■	■
Kuropatwy	■	■	■	■	■	■	■	■15				
Bażanty	■	■	■	■	■	■	■	■15				
Przepiórki i dzikie gołębie	■	■	■	■	■	■	■				■	■
Dropie		15■	■	■	■	■	■	■15				
Ptactwo błotne				15■	■	■						
Ptactwo wodne				15■	■	■						
Łanie łosiów, jeleni i danieli, kozy (sarny), cielęta spiczaki, kury głuszców i cietrzewi oraz ptactwo śpiewające.	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■

Czas ochronny i łowiecki zwierzyny.

Czas ochronny: ■

Rodzaj zwierzyny	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień
Łosie	■	■	■	■	■	■	■	■				
Jelenie i daniele	■	■	■	■	■	■	■					
Kozły (rogacze)	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
Zające		■	■	■	■	■	■	■	■			
Jarząbki		■	■	■	■	■	■	■				
Głuszce i cietrzewie	■	■	■ 15		15 ■	■	■	■	■	■	■	■
Kuropatwy	■	■	■	■	■	■	■	■ 15				
Bażanty	■	■	■	■	■	■	■	■ 15				
Przepiórki i dzikie gołębie	■	■	■	■	■	■	■				■	■
Dropie		15 ■	■	■	■	■	■	■ 15				
Ptactwo błotne				15 ■	■	■						
Ptactwo wodne				15 ■	■	■						
Łanie łosiów, jeleni i danieli, kozy (sarny), cielęta, spiczaki, kury głuszców i cietrzewi oraz ptactwo śpiewające.	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■

POCHODZENIE DZICZYZNY.

Każda osoba, sprzedająca dziczyznę, czyto na targu czy w sklepie, musi wykazać się poświadczeniem, stwierdzającem pochodzenie każdej sztuki. Poświadczenie takie ma być wystawione przez posiadacza polowania i potwierdzone przez Naczelnika gminy przynależnej.

Każdy posiadacz polowania obowiązany jest wystawiać na zwierzynę w jego rewirze ubitą i następnia sprzedaną następujący certyfikat:

,,Poświadczenie pochodzenia dziczyzny.

Z ubitych dnia .... 191 .... w rewirze .... sztuk zwierzyny sprzedałem P. .... w .... następujące sztuki ....

Podpis i adres osoby uprawnionej do wykonywania polowania ....

Prawdziwość powyższego poświadczenia stwierdza Urząd gminny w ....

dnia .... 191 .....

Pieczęć gminna.

Podpis Naczelnika gminy."

Każde takie poświadczenie jest ważne na przeciąg dni 14, licząc od dnia odbycia polowania.

Do wykonywania kontroli uprawnione oraz obowiązane są następujące organa:

C. i k. Żandarmerya, c. i k. Straż skarbowa, służba leśna i Urzędy gminne.

Zwierzynę sprzedawaną bez poświadczenia pochodzenia bez względu na to gdzie i w ja-

kich okolicznościach, należy skonfiskować i oddać najbliższemu Komitetowi ratunkowemu, a gdzie takowego niema najbliższemu Urzędowi gminnemu i donieść o wypadku Komendzie obwodowej celem ukarania winnego po myśli art. II. § 1. rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z dnia 19. Sierpnia 1915., Nr. 30. Dz. rozp., część VII.

Skonfiskowaną zwierzynę sprzeda Komitet ratunkowy względnie Urząd gminny w drodze publicznej licytacyi, a kwotę ze sprzedaży uzyskaną prześle Komendzie obwodowej, która przeznaczy takowe na cele dobroczynne.

ŁAPANIE ZWIERZYNY NA SIDŁA (OKA), SIECI i INNE SAMOŁÓWKI JEST ZAKAZANE.

W szczególności zwraca się uwagę, że chwytanie jakiejkolwiek zwierzyny na sidła, sieci i inne samołówki każdemu bez wyjątku jest wzbronione najsurowiej.

Jedyny wyjątek stanowi chwytanie drapieżnych szkodników w paści i samotrzaski, oraz zastawienie sideł przez osoby do polowania uprawnione i przez personal tychże, ustanowiony do ochrony polowania.

POLOWANIE NA SARNY BEZ WZGLĘDU NA WIEK i PŁEĆ JEST WOGÓLE ZAKAZANE.

Zatem tak kupno jak sprzedaż sarniny karane będą najsurowiej według istniejących ustaw, podobnie jak wszelkie inne przekroczenie przepisów o polowaniu i każde nieprawne wykonywanie polowania.

Żandarmerya będzie kontrolować osoby wykonujące polowanie i badać, czy posiadają karty na broń i karty myśliwskie i czy są uprawnione do polowania w danym rewirze.

Powyższe postanowienia należy ogłosić we wszystkich gminach w sposób w miejscu przyjęty.

13. Rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915, dotyczące pozwoleń na noszenie broni i amunicyi.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Karta na broń.

Pozwolenie noszenia broni i amunicyi (§ 1, ustęp ostatni rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp., udziela się w formie karty na broń według załączonego wzoru.

§ 2.

Karta na broń łowiecką.

Komenda obwodowa może dla celów polowania zezwolić pewnym, godnym zaufania osobom, noszenie potrzebnej do tego broni i należącej do niej amunicyi, jeżeli wykażą, że są uprawnione do polowania; pozwolenie takie wystawia się w formie karty na broń (§ 1); pozwolenie może być każdej chwili cofnięte.

§ 3.

Forma karty na broń.

Karta na broń musi być zaopatrzona fotografią właściciela, wiernie oddającą jego wizerunek i urzędowem potwierdzeniem Komendy obwodowej, że właściciel karty jest rzeczywiście tą osobą, którą przedstawia fotografia.

Właściciel karty na broń winien podpisać fotografię na samym wizerunku atramentem wobec Komendy, wystawiającej kartę. Fotografię należy wlepić do karty i wycisnąć na niej pieczęć Komendy w ten sposób, aby pieczęć mieściła się mniej więcej w połowie na fotografii, a w połowie na papierze karty na broń.

§ 4.

Treść karty na broń.

Karta na broń ważną jest tylko na rodzaje broni i amunicyi, oraz na czas i obszar, na które opiewa.

Do wystawienia karty na broń na czas dłuższy jak jeden rok, albo na obszar sięgający na kilka obwodów potrzebne jest zezwolenie Jenerał-Gubernatorstwa.

§ 5.

Legitymowanie się kartą na broń.

Kto nosi broń, winien mieć kartę na broń zawsze przy sobie i wykazać się nią na żądanie władzy.

§ 6.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia — o ile czyn nie podlega § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16. lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp. — karane będą przez Komendę obwodową grzywną do tysiąca koron, w razie niemożności ściągnięcia grzywny, aresztem do trzech miesięcy.

§ 7.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk,

marszałek polny, w. r.

Nr. ....

W imieniu Jego Ces. i Król. Wysokości
c. i k.
Naczelnego Wodza armii.

KARTA NA BROŃ.

Nazwisko: ....

zatrudnienie: ....

religia: .... wiek: ....

miejsce zamieszkania: ....

uprawniony jest do noszenia następujących gatunków broni i amunicyi: ....

....

....

na czas: ....

na obszar: ....

Kto nosi broń, winien mieć kartę na broń zawsze przy sobie wykazać się nią na żądanie władzy (§ 5 rozp. Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915, Nr. 44 Dz. rozp.)

Miejsce
na fotografię.

C. i k. Komenda obwodowa w ....

....

dnia .... 191 ....

C. i k. Komendant obwodu

Potwierdza się, że właściciel karty na broń jest rzeczywiście tą osobą, którą przedstawia fotografia i że fotografię podpisał własnoręcznie wobec komendy wystawiającej.

.... dnia .... 191 ....

14. Zalesienie przestrzeni leśnych prywatnych, ordynackich i gminnych.

Po myśli rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 12, stycznia 1916, Nr. 16727/16, podaje się do wiadomości co następuje:

Z powodu wydarzeń wojennych wycinanie lasów prywatnych, majorackich i gminnych przybrało rozmiary znacznie przewyższające miarę normalną.

Ponieważ zachowanie lasów ma dla ludności danego kraju pierwszorzędne znaczenie, należy w celu utrzymania względnie odnowienia drzewostanu zalesić bezwarunkowo wszystkie wyręby i polany z wiosną bieżącego roku.

Obowiązek ten ciąży na właścicielach lasu, bez względu na to, czy są nimi osoby fizyczne, czy prawnicze.

Co się tyczy systemu, jakiego należy się trzymać przy zalesieniu pustkowi leśnych, wskazanem jest nie tylko SADZENIE, ale przedewszystkiem ZASIEWANIE, jako sposób znacznie tańszy.

Poza tem wskazaną jest wszędzie tam, gdzie to jest wogóle możliwe, zwłaszcza z uwagi na właściwości PODŁOŻA, zamiana czystego SOSNOWEGO drzewostanu na MIĘSZANY, co jest korzystnem tak dla właściciela jak i dla lasu (Większa ochrona przeciw szkodom, wyrządzanym przez burze, mrozy, śnieżyce i owady, a także przeciw niebezpieczeństwu pożaru i chorobom; dalej znaczniejsza możliwość naturalnego KRZEWIENIA SIĘ, lepsza ochrona GRUNTU, zapewnienie gospodarczej ruchliwości, zastosowanie się do potrzeb odczuwanych i t. d).

Poleca się mięszać z sośniną drzewa rosnące chętnie w cieniu, jak jodła i świerk, lub znoszące cień, jak klon, jesion, wiąz lub dąb, o ile grunt jest średnio wilgotny, zaś modrzew, gdy jest wapienny.

Takimi gatunkami drzew należałoby także zalesić wszelkie polanki i golizny.

Zaznacza się, że klon, jesion i wiąz przyjmują się znacznie pewniej, gdy użyjemy już przesadzonych szczepów, niż gdy je wprost między drzewa iglaste zasiejemy,

Właściciele lasów (także gminy), którzy nie posiadają nasion potrzebnych do wykonania powyższych zarządzeń, mają NATYCHMIAST podać Komendzie obwodowej ILOŚĆ i RODZAJ takowych, celem umożliwienia i ułatwienia sprowadzenia nasion na czas z głębi kraju.

Dla oyrentacyi przytaczamy, że dla ZASIANIA CAŁEJ POWIERZCHNI 1 hektara potrzeba mniej więcej następujących ilości nasienia: sosny 8 kg, jodły ze skrzydełkami 70 kg, świerka ze skrzydełkami 20 kg, klonu 40 kg, jesionu 50 kg, wiązu 40 kg, dębu 11 hl. (660 kg) modrzewiu ze skrzydełkami 20 kg

Aby zapewnić potrzebne zalesienie i w latach następnych, muszą właściciele lasów (gminy) zwrócić szczególną uwagę na wyhodowanie sadzonek w szkółkach NASION i MŁODYCH DRZEWEK.

Grunt dla takich szkółek, jak nie mniej powierzchnię wyrębów. których zalesienie ma być przedsięwzięte, należy już teraz przygotować przez stosowną uprawę.

Najsurowiej zakazane jest chodzenie po kulturach i paszenie na nich bydła, a to pod rygorem kary dla winnych.

15. Zasiłki dla rodzin legionistów polskich

C. i k. Naczelna Komenda Armii rozporządzeniem Op. M. V. P. Nr. 122, 674 zarządziła, że rodzinom polskich legionistów obcopoddanych, zamieszkałych stale w zajętych przez austryacko-węgierskie i niemieckie wojska obszarach Polski rosyjskiej, mogą być wypłacane w drodze łaski zasiłki pieniężne ze wspólnego budżetu wojskowego.

Kwota zasiłku dla każdego potrzebującego pomocy członka rodziny składa się:

1) z dziennego zasiłku na utrzymanie w wysokości 80 groszy (halerzy) dziennie,

2) z dodatku na czynsz za mieszkanie (komorne) w wysokości połowy zasiłku dziennego

na utrzymanie, t. j. 40 groszy (halerzy) dziennie, jeżeli odnośny członek rodziny zmuszony jest płacić czynsz za mieszkanie.

Na każde dziecko poniżej lat 8 przypada zasiłek na utrzymanie w połowie i wynosi 40 groszy, a jeżeli czynsz za mieszkanie (komorne) musi być opłacany, nadto jeszcze 20 groszy, razem przeto 60 groszy dziennie.

Przyznanie zasiłku zależne jest od następujacych warunków:

1). że utrzymanie członków rodziny legionisty zależało głównie od jego dochodu zarobkowego i wskutek wstąpienia jego do Legionów polskich narażone zostało na szwank;

2). że rodzina udowodni, że zasiłku potrzebuje;

3). że nie ma prawa do płacy należnej członkom rodziny.

Członkiem rodziny jest:

a). żona i prawowite (ślubne) potomstwo legionisty,

b). jego prawowici (ślubni) rodzice (dziadowie i pradziadowie), jego rodzeństwo i teściowie,

c). nieślubna matka legionisty i jego dzieci nieślubne poza małżeństwem spłodzone,

d). ojczym i macocha legionisty oraz dzieci jego żony pochodzące z jej poprzedniego małżeństwa,

e). matka i ślubny ojciec nieślubnej matki legionisty.

Rodzeństwem są także przyrodni bracia i siostry, jeżeli mają wspólnego jednego z rodziców, ojca lub matkę.

Prośby o przyznanie zasiłków mogą wnosić polscy legioniści lub ich rodziny do c. i k. Komendy obwodowej wprost lub też przez odnośny c. i k. posterunek żandarmeryi, która przedłoży je c. i k. Komendzie obwodowej.

O tem zawiadamiam całą ludność obwodu Zamoyskiego.

16. Należytości patentowe i podatki państwowe

Na zasadzie Art. 48 Konwencyi hagskiej rarządza się na rok 1916 po myśli uchwały rosyjskiej rady ministrów, sankcyonowanej w dniu 4. października 1914 r., na mocy art. 87. państwowych ustaw zasadniczych co następuje:

1). **Należytości patentowe** od przedsiębiorstw handlowych I; II. i III. kategoryi oraz od przedsiębiorstw przemysłowych I. do VI. kategoryi podnosi się o 50%.

2). **Podatki państwowe** na koszta kwaterunkowe oraz na utrzymanie sądów gminnych będą obliczane od podwyższonych należytości patentowych, reszta dodatków państwowych od należytości normalnych, począwszy od 1. stycznia 1915. r.

3). Wszelkie stałe i podróżujące prywatne przedsiębiorstwa kinematograficzne podlegają opłacie patentowej, a w szczególności,

a). do I. kategoryi zaliczają się kinematografy, które albo za lokal opłacają ponad 10.000 K czynszu najmu rocznie, względnie których lokal przy wymiarze państwowego podatku od nieruchomości oceniony został co do czynszu na kwotę ponad 10.000 K albo które obejmują więcej jak 500 miejsc dla widzów,

b). do II. kategoryi należą kinematografy, które opłacają czynsz najmu, względnie zajmują lokal wartości czynszu ponad 2000 K, jednak mniej jak 10000 K, albo obejmują ponad 150 do 500 miejsc dla widzów,

c). do III. kategoryi należą kinematografy z czynszem najmu lub wartością czynszową do 2000 K, lub obejmujące mniej niż 150 miejsc dla widzów.

d). Podróżujące kinematografy mają uiszczać taksę za patent w kwocie 60 K i nie podlegają podatkowi uzupełniającemu.

17. Należytości stemplowe.

Z powodu wprowadzenia sprzedaży marek stemplowych zachowują moc obowiązującą postanowienia rosyjskiej ustawy stemplowej z roku 1900 z dodatkami z r. 1906, 1908 i 1909. Stałe należytości stemplowe (Art. 11—21 ust.) mogą być uiszczane zapomocą nowo wprowadzonych

marek stemplowych, inne zaś, o ile nie mogą być zapłacone stemplami, winne być zapłacone gotówką.

Marki stemplowe można nabywać albo w kasie Komendy obwodowej albo też w miejscach do sprzedaży tych znaczków upoważnionych.

Dokumenty, podlegające należytości stemplowej, winny być w ten sposób sporządzone, aby dolna część marki na każdym arkuszu przepisaną została pierwszym wierszem textu.

Należytość przypadająca od podań i załączników winna być uiszczona przez nalepienie stempla odnośnej wartości na pierwszej stronie każdego arkusza.

Publiczne władze, urzędnicy i urzędy obowiązane są zniszczyć markę stemplową przez wyciśnięcie na niej pieczęci.

Należytość stemplowa od rezolucyi, (orzeczeń) i ogłoszeń może być zapłacona albo przez nalepienie przypadającej marki stemplowej na odnośnem podaniu, w którem strona prosi o wydanie ogłoszenia orzeczenia lub rezolucyi albo przez dołączenie osobnego, ostemplowanego arkusza.

18. PISARZ GMINNY.

O nadanie posady pisarza gminnego ubiega się p. Robert Strużak, zamieszkały obecnie w gminie Frampol.

Jako człowieka godnego zaufania i nadającego się na wspomniany urząd poleca się go gminom potrzebującym pisarza.

19. Pisarstwo pokątne.

Według rozporządzenia C. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 5/I 1916, Nr, 20768, uczyniono spostrzeżenie, że w wielu miejscowościach nieuczciwi adwokaci i pisarze nagabują rodziny jeńców wojennych i internowanych, narzucając im swe pośrednictwo w pisaniu próśb o uwolnienie tychże.

Za usługi swoje każą sobie ci ludzie płacić niestosunkowo wysokie wynagrodzenie, dochodzące do 60 rubli, usprawiedliwiając swe wygórowane żądania rozmaitemi bajkami, tak np, że muszą w danej sprawie jechać do Wiednia lub Lublina i sprawić sobie w tym celu nowe ubranie, lakierki, i. t. p.

Ofiarą tej niemoralnej chęci zysku padają niewykształcone masy ludności wiejskiej i małomiasteczkowej.

Niemniej podobne na kłamstwie oparte oszukańcze machinacye osłabiają w wysokim stopniu zaufanie ludności w sprawiedliwość i życzliwą opiekę C. i k. Zarządu kraju i obniżają powagę władz.

Dla skutecznego przeciwdziałania nadużyciom tego rodzaju, szkodliwym materyalnie i moralnie, wzywa się Żandarmeryę, Wojtów i Sołtysów, by pouczali ludność przy każdej nadarzającej się sposobności, że każdy bez wyjątku ma prawo przedstawić Władzom swą prośbę, czy to pisemnie czy to ustnie i nie potrzebuje w tym celu posługiwać się pośrednikami.

20. DONOSICIELSTWO.

Wojna obecna wstrząsnęła stosunkami społecznymi i ekonomicznymi i spowodowała zamęt na wszystkich polach życia publicznego. To też występują na widowni życia współczesnego indywidua, które wykorzystując niepewność sytuacyi denuncyują konkurentów zawodowych lub wogóle osoby im niesympatyczne wobec władz i komend i posługując się kłamstwem i oszczerstwem usiłują czasem zręcznie, czasem znów niezgrabnie podać osoby powyższe w podejrzenie u organów zarządu kraju.

O ile jednak pożądanym jest współudział ludzi dobrej woli i mile widzianą pomoc życzliwie usposobionych warstw tutejszego społeczeństwa do osiągnięcia zadań, jakie C. i k. Zarząd wojskowy w Polsce postawił sobie za cel, o tyle przeciw wszelkim objawom oszczerczego delatorstwa występować się będzie z bezwzględną surowością.

Ostrzegam zatem ludność w jej własnym interesie przed podawaniem nieprawdziwych doniesień, gdyż w przeciwnym razie narazi się na skutki sądowo-karne i policyjno-administracyjne z powodu oszczerstwa i wprowadzania władzy w błąd.

21. Rozsiewanie fałszywych pogłosek o przeznaczeniu robotników wciągniętych do oddziałów robotniczych.

Niesumienni agitatorowie rozsiewają pogłoski, że przydzieleni do oddziałów robotników cywilnych robotnicy będą wcieleni do armii i odstawieni do linii bojowej.

Oznajmia się niniejszem ludności, że taki zamiar nigdy nie istniał.

Powołani bowiem robotnicy użyci będą czasowo i to TYLKO DO ROBÓT w OBRĘBIE OBSZARU ETAPOWEGO.

Tych, którzy takie pogłoski fałszywe rozsiewają, pociągnę do surowej odpowiedzialności.

22 Tłumienie chorób zaraźliwych między dziatwą szkolną.

1. Dzieciom dotkniętym jedną z poniżej wymienionych chorób zaraźliwych, nie mniej nauczycielom chorym na taką chorobę, nie wolno aż do zupełnego wyzdrowienia, które stwierdzić winien lekarz, uczęszczać do szkoły.

Chorobami takiemi są: koklusz, kur, mumps, świerzb, szkarlatyna, ospa, epidemiczny tężec karku, egipskie zapalenie oczu, dyfterya, tyfus brzuszny lub plamisty, czerwonka, cholera i t. p.

Gdyby przedłożenie świadectwa lekarskiego było niemożliwe, wolno takie dzieci (względnie nauczycieli) napowrót dopuścić do szkoły dopiero po zupełnem wyzdrowieniu i przedłożeniu poświadczenia urzędu gminnego, że desinfekcya danego domu została dokładnie przeprowadzona.

2. Wzbroniony jest wstęp do szkoły dzieciom (względnie nauczycielom), w których rodzinie lub domu panuje: kur, szkarlatyna, ospa, epidemiczny tężec karku, dyfterya, tyfus brzuszny lub plamisty, czerwonka i cholera, aż do wygaśnięcia choroby i przeprowadzenia desinfekcyi.

Jeżeli zdarza się w rodzinie wypadki zachorowania na koklusz, mumps, świerzb lub egipskie zapalenie oczu wolno dzieciom (nauczycielom) w tym domu mieszkającym chodzić do szkoły jedynie pod warunkiem, że chorzy są zupełnie oddzieleni i niema obawy rozwleczenia zarazków choroby.

3. Wszystkim uczniom i uczennicom wzbrania się jak najsurowiej bywać w mieszkaniach nawiedzonych wyż wymienionemi zaraźliwemi chorobami i odwiedzać dotkniętych niemi towarzyszy z ławki szkolnej.

4. Służba szkolna jest również obowiązana o każdym w jej domu wydarzyć się mogącym wypadku choroby zaraźliwej bezzwłocznie donieść zarządowi szkoły.

5. W czasie nagminnie pojawiających się chorób należy sale szkolne przynajmniej dwa razy tygodniowo gruntownie odczyszczać, t. j. wyszorować podłogę i ławki, zaś ściany dołem wybielić wapnem, a po ustaniu epidemii cały budynek szkolny i miejsca ustępowe poddać desinfekcyi.

Wszystkie zakłady naukowe, ochronki, ogródki dziecięce i. t. p. wzywa się niniejszem, tu podane wskazówki w odbitkach (do nabycia bezpłatnie w biurze C. K. obwodowego Inspektora szkolnego) umieścić na widocznem miejscu w każdej z sal szkolnych, o treści ich dziatwę i grono nauczycielskie pouczyć i do nich ściśle stosować się.

23. Zachowanie ostrożności ze względów sanitarnych przy wnoszeniu zwłok do kościoła.

Uczyniono spostrzeżenie, że zwłoki osób, zmarłych na choroby zakaźne, wnosi się do kościoła celem ich pobłogosławienia. Postępowanie takie jest jednak ze względu na zdrowotność niewłaściwe, a zatem niedopuszczalne.

Zwłoki osób zmarłych na choroby zakaźne

jak tyfus, brzuszny, ospa, tyfus plamisty, cholera azyatycka, dżuma, szkarlatyna, dyfterya, księgosusz i nosacizna, należy jaknajspieszniej zaraz po śmierci i jej stwierdzeniu przez oglądacza zwłok zawinąć bez wszelkich uroczystości w prześcieradło, napojone 5% rozczynem kwasu karbolowego albo świeżo gaszonem mlekiem wapiennem, włożyć do szczelnej trumny i po jej trwałem zamknięciu przenieść możliwie szybko do trupiarni na miejscowym cmentarzu się znajdującej, a następnie pogrzebać bez orszaku pogrzebowego.

W tych wypadkach zwłoki nie mogą oczywiście być wnoszone do kościoła, ani tamże na katafalku wystawiane.

24. Zawieje śnieżne, odgartywanie śniegu na drogach.

Po myśli ustawy rosyjskiej z roku 1822 mają gminy w razie wielkich śniegów, tamujących swobodną komunikacyę, obowiązek odgartywać bezpłatnie śnieg na drogach wiodących przez gminę i dostarczyć w tym celu potrzebnych robotników.

Przypominam gminom ten obowiązek i ostrzegam, że za nie stosowanie się do niego będę winnych wójtów względnie sołtysów pociągał do odpowiedzialności.

W pierwszym rzędzie należy odgarnąć śnieg na głównych traktach (w kierunku do Lublina, względnie do sąsiednich okręgów, trakty pocztowe, drogi do dworców kolejowych i t. p.)

W razie zawiei śnieżnych, które grożą przerwą komunikacyi, będzie Komenda obwodowa tworzyć większe oddziały robotnicze.

Robotnicy ci mogą być użyci i poza swą gminą zamieszkania w pobliżu tejże i otrzymają stosowne dzienne wynagrodzenie.

25. Przyznanie nagrody za schwytanie bandytów.

C. i k. Komenda obwodowa w Zamościu przyznała i wypłaciła K 1000 tytułem premii za schwytanie bandytów: Feliksa Ładniaka i Józefa Kazanowskiego, ustanowionej w swoim czasie przez Komendę obwodową w Krasnostawie.

26. Ostrzeżenie przed udzielaniem pomocy dezerterom, jeńcom wojennym i przestępcom.

Zdarzają się ciągle wypadki udzielania pomocy przez ludność tutejszą dezerterom austro-węgierskim, zbiegłym jeńcom wojennym i złoczyńcom, poszukiwanym przez władze, oraz ukrywania takowych.

Użyczanie pomocy osobom powyż wspomnianym choćby nawet podejmowane bez złego zamiaru, pociąga za sobą dla jednostek, którym udowodnione będzie podobne działanie, skutki nader niemiłe, z reguły uwięzienie, a w następstwie tego straty moralne i materyalne, nie tylko dla nich samych ale i dla ich rodzin.

Ostrzega się przeto ludność w jej własnym interesie, by nie udzielała pomocy dezerterom, jeńcom wojennym, ani zbrodniarzom, by pilnie przestrzegała przepisów meldunkowych i wspierała władze w ich czynnościach, mających dobro obwodu na celu.

Upraszam Przewielebne Duchowieństwo o odziaływanie w tym duchu na ludność choćby z uwagi, że chodzi tu o jej żywotne interesy, w dzisiejszych warunkach i tak poważnie zagrożone.

27. KONKURS NA POSADY NAUCZYCIELSKIE.

Osoby, posiadające kwalifikacye do zawodu nauczycielskiego, mogą ubiegać się o posady przy publicznych szkołach ludowych tutejszego obwodu na warunkach objętych §. 20. 7-o rozporządzenia c. i k. W. G. Gub. z d. 31. 10. 1915. (ogłoszonego w Dz. Rozp. c. i k. G. Gub W. z d. 12. 11. 1915. cz. II.), przedkładając podania udokumentowane: 1. metryką chrztu, 2. opisem przebiegu życia, 3. świadectwem moralności, wystawionem przez właściwy urząd gminny, a potwierdzonem przez urząd parafialny i 4. świadectwem udowodniającem zdolność do sprawowania obowiązków nauczycielskich, względnie stopień wykształcenia, uprawniającego do zawodu nauczycielskiego.

C. i k. Komendant obwodu

Julian von Fischer w. r.

C. i k. Pułkownik.

Druk Szpera, Zamość.

DODATEK.

Zajęcie siemienia lnianego.

Zapasy siemienia lnianego są zajęte ma rzecz c. i k. Zarządu wojskowego, z wyjątkiem takiej ilości nąsienia, która jest potrzebna do uskutecznienia zasiewów. Zapasów tych zatem nie wolno ani sprzedawać ani kupować, lecz należy je odstawić do c. i k. Magazynu monopolowego w Zamościu.

Zajęcie uszlachetnionych przetworów ziemniaczanych.

Wszelkie uszlachetnione produkty ziemniaczane z wyjątkiem spirytusu są również zajęte i należy je odstawić do c. i k. Magazynu monopolowego w Zamościu.

Ceny maksymalne za 100 kg Netto są następujące:

Suszone wycinki ziemniaczane	K 33 — h
„ talarki „	„ 34, 50 „
Mąka kartoflana walcowana (po oddzieleniu 10% otrąb)	„ 40 — „
Otręby z mąki kartoflanej walcowanej	„ 12 — „
Mąka skrobiowa kartoflana	„ 55 — „
Suszone pulpety kartoflane	„ 15 — „
Syrop ziemniaczany	„ 70 — „

Ponieważ skrobi używa się wyłącznie jako pożywienia, zabrania się surowo traktowania takowej kwasem siarkowym.

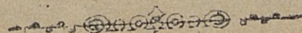
Wydzierżawianie opuszczonych posiadłości popów.

Pola należące do opuszczonych posiadłości rolnych rosyjskiego duchowieństwa wydzierżawia się na przeciąg 1. roku. Pisemne oferty z wyszczególnieniem oferowanego czynszu dzierżawnego rocznego należy przedłożyć Komendzie obwodowej do 20. lutego 1916.

Odstawa słomy i siana

Cały nadmiar siana i słomy należy odstawić do c. i k. Magazynu monopolowego w Zamościu.

Wójci są obowiązani pod osobistą odpowiedzialnością ogłosić niniejsze zarządzenia we wszystkich miejscowosciach do gminy przynależnych w sposób w miejscu przyjęty.

DODATEK.

Zajęcie siemienia lnianego.

Zapasy siemienia lnianego są zajęte na rzecz c. i k. Zarządu wojskowego, z wyjątkiem takiej ilości nasienia, która jest potrzebna do uskutecznienia zasiewów. Zapasów tych zatem nie wolno ani sprzedawać ani kupować, lecz należy je odstawić do c. i k. Magazynu monopolowego w Zamościu.

Zajęcie uszlachetnionych przetworów ziemniaczanych.

Wszelkie uszlachetnione produkty ziemniaczane z wyjątkiem spirytusu są również zajęte i należy je odstawić do c. i k. Magazynu monopolowego w Zamościu.

Ceny maksymalne za 100 kg Netto są następujące:

Suszone wycinki ziemniaczane	K 33 — h
„ talarki	„ 37,50 „
Mąka kartoflana walcowana (po oddzieleniu 10% otrąb)	„ 40 — „
Otręby z mąki kartoflanej walcowanej	„ 12 — „
Mąka skrobiowa kartoflana	„ 55 — „
Suszone pulpety kartoflane	„ 15 — „
Syrop ziemniaczany	„ 70 — „

Ponieważ skrobi używa się wyłącznie jako pożywienia, zabrania się surowo traktowania takowej kwasem siarkowym.

Wydzierżawianie opuszczonych posiadłości popów.

Pola należące do opuszczonych posiadłości rolnych r. rosyjskiego duchowieństwa wydzierżawia się na przeciąg 1 roku. Pisemne oferty z wyszczególnieniem oferowanego czynszu dzierżawnego rocznego należy przedłożyć Komendzie obwodowej do 20. lutego 1916.

Odstawa słomy i siana.

Cały nadmiar siana i słomy należy odstawić do c. i k. Magazynu monopolowego w Zamościu.

Wójci są obowiązani pod osobistą odpowiedzialnością ogłosić niniejsze zarządzenia we wszystkich miejscowościach do gminy przynależnych w sposób w miejscu przyjęty.